

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilatkozatok, stb. intézendők.

Nyilatkozatok soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítanak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A közoktatásügyi miniszter újabb rendelete a német nyelvre vonatkozólag.

Egy pillantás miniszterünk eddigi hivatalos működésére meggyőző bennünket, hogy mindenre, mi hatáskörébe tartozik, figyelme kiterjed, s ott, a hol szükségesnek látja, erélytel veszi keresztül üdvös intézkedéseit. Újabb rendelete is, mely a polgári iskolai tanárok németnyelvi képzésére vonatkozólag igen nagy fontosságu, mély belátásáról tanuskodik.

A népoktatásról szóló 1868. évi XXXVIII. t. cz., tekintettel a polgárság igényeire, megállapítja és elrendeli a polgári iskolák felállítását. A tanterv pedig a német nyelvet illetőleg kimondja és kiemeli a nyelv teljes

megértését, írásban és szóban való helyes használatát, és így a németnyelvi oktatásnak első sorban gyakorlati jelentőséget ad. A tanterv tehát a német nyelv oktatásánál megköveteli, hogy a polgári iskolai tanuló 6 év leforgása alatt német nyelven helyesen írni és folyékonyan beszélni megtanuljon, mely főczél — a nyelv teljes gyakorlati elsajátítását — a tösgyökeres magyar vidékeken sem szabad szem elől tévesztetni és a német nyelvi oktatás nem tekinthető kielégítő eredményűnek, ha a növendékek a hatodik évig a nyelvnek kellő birtokába nem jutnak. E főczél szemmel tartása azon általános irányelvre vezet, hogy a németoktatásban a német nyelv lehetőleg és mennél előbb ne csak a tanítás tárgya, hanem egyszersmind a tanítás nyelve is legyen, azaz: hogy a tanítás, a magyarázat, az anyag feldolgozása a tanár és tanuló részéről minél előbb is mentől nagyobb mértékben német nyelven folyjon. Ezt mondja a tanterv. Hogy pedig az elért siker, a polgári iskolák felállításának idejétől számítva, milyen lehetett: az nagyon gyanus és nem is hisszük, hogy a főczél — egy-két iskolának növendékeit kivéve — eddig elérett volna. Mert merő abszurdumnak fogjuk a dolgot találni, ha azt alapjában megvizsgáljuk, azaz, ha a kívánt czél keresztülvitelét a polgári iskolai tanárok eddigi képzésével hozzuk szoros kapcsolatba.

Határozott tudtunkkal a nyelvtudományi szakcsoportból évenként polgári iskolai tanári képzést nyert és így a német nyelv tanítására feljogosított egyéneknek átlag mintegy 30%-a volt olyan, ki a német nyelvet

teljesen birta volna; a többi pedig — a nagy többséget — úgy eresztették szélnek, hogy azok csak szótár segítségével tudhattak valamennyire boldogulni. Már most miként volt lehetséges a növendékekkel a német nyelv tökéletes tudását írásban és szóban teljesen elsajátíttatni, mikor maguk az oktatásra feljogosítottak sem tudták? Sehoggy. Az eredmény legfennebb csak az lehetett, hogy a növendékek érezhettek magukban annyi némettudományt, miszerint őket grammatikailag el nem adhatták, vagy mint a székely mondja: „Konyitottak hozzá.“ A dologban leginkább azt lehet bámulni, hogy a tanárjelöltek képesítő-vizsgájára kiküldött kormánybiztosoknak vagy nem volt tudomásuk a tantervről, vagy pedig nem törődtek vele. Mindkét eset, elég különösen hangzik. Annai bizonyos, hogy ez így történt mindig, kárára a növendékek előhaladásának; mert ha valahol szükséges a német nyelv teljes tudása: úgy az a tanterv értelmében egész határozottsággal a reál- és polgári iskolákban van, annál is inkább, mivel mindkettő a gyakorlati életre nevel; a gymnasium megelégszik a magyar szövegnek helyes és szabatos fordításával.

A dolgok ilyenén való állása, habár későre is, de eljutott Gróf Csáky Albin miniszter urhoz, ki azonnal a baj orvoslásához fogott, azaz kimondotta rendeletileg, hogy azon polgári iskolai tanárok, kik ezután német tan nyelvű széklet akarnak a polgári iskolában elfoglalni, írásban és szóban tökéletesen kell bírniok a német nyelvet és ebbeli képességeket okmányokkal kell igazolniok. E rendelet már ez iskolai év folyamán életbe fog lépni.

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy kép a multból.

(Elbeszélés.)

Irta Barthalis János.

VI.

(Folytatás.)

— Igenis nem értelek, mert az öreg még harmincz évig is élélhet, már pedig ilyen hosszú idő alatt akár éhen halhatok, dacára a milliomos urakomnak — felelé Csillámosi kétségbe eső hangon.

— Azért sem úgy történik, — folytatá Csalárdfi — mert ezt az esetet megakadályozni van hivatva az átlátszó folyadék. Ebből ugyanis az öreg borába mindennap belekeversz tíz cseppet. Két hét alatt aztán megüti a gutta az atyafit. Akkor aztán te gazdag leszel s én is megkapom a százezer tallért. Addig azonban mi nem ismerjük egymást. Most már remélem, megértettél.

— Tökéletesen. És ha tervünk sikerülni fog, nem sajnálom téled azt a mesés összeget — felelé, kezeit dörzsölve, Csillámosi.

Hogy ez a gonosz terv sikeresen végre lett

hajtva, azt már az eddigiekből láthatja az olvasó. Csillámosi földesur lett.

VII.

Térjünk vissza a Boglárdi fiskális (alias Csalárdfi) és Csillámosi pábeszédére, melyet a megelőző fejezetben felbeszakítottunk volt.

— De csak most veszem észre, hogy ó-testamentumbeli firmád olyan ütést mutat, melyet pisztolyagy érintése szokott maga után hagyni. Ugyan hol kaptad ezt a tisztességes emléket? — kérdi a földesur a fiskalistól.

— Hát bizony ezt az a keblemen fölmelengetett kigyó, az a Bátorfi, kit már ismersz, hagyta itt örök hálájának bebizonyításul.

És itt Csalárdfi, az ál Boglárdi, körülményesen elbeszélte barátjának a közt és Bátorfi közt végbe ment jelenetet, bölcösen elhallgatva annak indító okát.

— Nos, és elhallgattattad azt az avatatlant, ki már veszélyes kezd lenni terveinkre?

— Az ám; azt hiszed? De azt a merész ficzkó napját, csak egy ujnyival ütött volna hátrább, s ma leshetném a varjakat a temetőben.

— Ez ugyan derék gyerek, pajtás — szólott Csillámosi. — Tudod-e, hogy ezzel még meggyűlik a bajunk, ha addig egy biztosabb lövésed le nem teríti?

— Hát hiszen épen az a baj, hogy a Bátorfi két nap óta úgy állt, mintha e világban senki volna. De ha már nyoma veszett is, bár befogja a száját! De félek, hogy nem fogja ezt tenni, s akkor aztán jaj nekünk, czimbora, mert a hóhér pallosa vár reánk — felelt barátjának a remegő fiskális.

— Eh, alaptalan félelem! Mer is valamit kezdeni ellened a gyerek! Ki hallgatná meg? Hol volnának bizonyítékai? Még azt sem tudná bebizonyítani, hogy rálőttél. Akkor is az ő baja gyűlne meg, mert te lépnél föl ellene vádlóul gyilkossági merényletéért. Aztán meg sokkal magasabban állunk mi a társadalom fölött, hogysem holmi aljas rágalomra, be nem bizonyított vádra ránk merné tenni kezeit a törvény. Ne is törd hát az eszedet ilyen csekélységek fölött — szólott Csillámosi, hanyagul dölve végig a kereveten.

— De pajtás, mégis úgy boszant annak a fickónak az életben létele, hogy nem adnám ezer aranyért, ha mint hullát láthatnám magam előtt Hanem, találkozzam csak ez életben a fickóval, tudom, hogy elvégzem vele a fenforgó ügyeket — dörgé Boglárdi s egy pohár portói bort hajtott föl, melylyel barátját is megkinálta.

— Mondtam, hogy ez nem létező rémkép — szólott Csillámosi, miután megtörülte száját. — Hanem mondd csak, mikor lesz már a mienk az a sok hordó kinos, melyet Zárai tartogat magánál?

és a jövő képesítő vizsgálaton csak oly jelöltek fognak a német nyelvből képesítést nyerni, kik ezt helyesen és folyékonyan beszélnek.

És ez így is van a leghelyesebben; mert e rendelet szigorú érvényesítése nélkül a kitűzött cél sohasem volna elérhető és annál kevésbé birna gyakorlati jelentőséggel. És e rendeletnek a világért sem kell germanizáló hatást tulajdonítani, mert a miniszter ur bizonyára nem azt akarja, hogy a magyar növendékek németekké legyenek, hanem azt, hogy a németet, mint modern nyelvet, mely a műveltségnek egyik legnagyobb eszköze (valamint a francia nyelv is), megtanulják; de másfelől az előírt követelményeknek csak ilyformán lehet kellőképpen megfelelni. Különben is nem volna önértzet a magyar ifjúságban, ha e tapló nyelvet, mely a magyar nyelv zeneiségét meg sem közelíti, meg ne tudná és akarná tanulni. Meg kellene tanulni minden művelt magyar ifjunak csak azért is, hogy lássa a sógor, mennyire mögöttünk áll, kik az ő nyelvét folyékonyan beszéljük, és neki a mienkről csak homályos sejtelmek vannak, annyit tud róla, hogy ez is van a világon.

G. Mihály János.

Vasut-megnyitás Háromszéken.

Nagy nap virradt fel múlt szombaton Háromszék megyére. Rég várta e napot, a vasut-megnyitás napját, a megye közönsége, s hogy érkezett, a székekesség öröme s hálája fogadta.

Elismerés és a székekesség hálája illeti a magyar kormányt, mely nemzeti politikájának egyik legfényesebb tanujelét szolgáltatva azzal, hogy a magyar állameszmének eme legerősebb védő bástyáját, Háromszék vármegyét nemzeti missziójában nem hagyta magára. Hogy meghallgatta a kérészt és hazafias térszékkel járult a nagyfentosságu közgazdasági tényezőjének, a háromszéki vasutnak létesítéséhez.

A vasut bejárása reggel 9-kor kezdődött. A kiküldött bizottsági tagok Gyöngyösi János miniszteri tanácsossal a brassói pályaudvaron gyűltek össze. Kivülök számos érdeklődő s úgy Brassó mint Háromszék megye közigazgatási bizottsági tagjai s a városok polgármesterei vettek részt a bejáráson.

— Nemsokára kezeink között lesz. Holnap, talán később, talán egy hónap múlva.

— De hát igaz volna a hír, mit a nép szája azokról a mesés kincsekről beszél?

— Meghiszem azt. Hát akkor beszélne-e, ha minderről biztos tudomása nem volna? Különben már sikerült nekem fölfedezni a titkos rejték-helyet.

— Mit beszélsz? Jól hallottam-e? Nem tréfálsz most velem?

— Nem tréfálok. Igen jó utra jutottam arra nézve, hogy a dáriusi kincs a miénk legyen.

— És akkor, ha már kezeink között lesznek azok, végre-valahára megnyugsunk annyi fáradság után?

— És élvezni fogjuk a munka gyümölcsét — rekeszté be a szép gondolatot Csallárdfi.

Még sokáig beszélgetett a gaz czimborapár, mely időtartam alatt megállapodásra jutottak a Zárai kincseit illetőleg. Beszélyünk folyamában meg fogja látni az olvasó, hogy milyen tervet követelt az ember, kiknek mosolygó ábrázataik úgy ragyogott az örömtől, midőn bucsuzódtak, mint a tarka kigyó bőre.

És mikor már nem látták egymást, mindegyik kinevette a másikat. Csallárdfi ezt dörmögte magában, midőn kocsiján volt:

— Későn fogsz megérkezni a konczra, kitanult vén róka!

Csallárdfi pedig így gondolkozott:

Az első megállás a Tömöshidnál volt, hol a bizottság a hidat megvizsgálta.

Szentpéter, Szász-Hermány és Prázmár községeknél nagy néptömegek várták, üdvözlő beszédekkel és zeneszóval fogadták a bizottságot.

A kökösi hidnál, a hol emlékezetes csaták folytak, a hol a két vármegye határa esik a közelben, megállott a vonat. A bizottság a kifogástalan és szép kivitelű hidnak munkáit megtekintette s aztán a hidon innen megállott néhány percze a vonat.

Kökösi megállóhelyen váratlan és nagyszabásu fogadtatásra talált a bejáró bizottság. A szomszédos községek és Kökösi lakossága reugeteg számban jelent meg a feldisített pályaháznál. Ide gyűlekezett Háromszék vármegye intelligenciájának nagy sokasága is össze, élén Szentiványi Miklós megyei főjegyző, helyettes alispánnal. Szentiványi Miklós beszéddel üdvözölte a bejáró bizottságot. Köszönetet mondott a gözerő által hajtott közlekedési eszköz létesítéséért a kormánynak, üdvözölte Gyöngyössyt és végül éltette Baross Gábor minisztert. Kitérő éljenzés követte a szónok beszédét, mire Gyöngyössy min. tanácsos válaszában kiemelte, hogy a fogadtatás nem lepi meg, mert a vármegye lelkesültségének kifejezését adta már akkor is, mikor akkora áldozatot hozott a vasutért. Kívánja, hogy teljesüljenek azok az óhajok, melyek a vasuthoz kötve vannak.

Uzomban. A szépen feszített pályaháznál még nagyobb közönség jelent meg. Kovács Dénes tanító beszéddel fogadta a bizottságot. Gyöngyössy min. tanácsos felelt reá, midőn a zenekar megszűntette működését. A koszoruk egész halmazát rakták piros mellényes, nemzeti lobogós, fehér harisnyás, ügyes székek legények a mozdonyra és vonatra. A már diszbe öltözött vonat harsogó éljenzés közepette folytatta útját tovább.

Kilyén megálló helyen Székely György nagybirtokos mondott az „Isten hozott“ feliratu diszkapu előtt igen szép beszédet. Beszédében azt mondta, Isten hozta, Isten éltesse azokat, a kik gözerővel hódították meg a legyőzhetetlen Háromszék vármegyét. Gyöngyössy min. tanácsos válasza szerint örül annak, hogy a közlekedés ily hatalmas eszköze szolgálhat a magyarság keleti határának biztosítására.

A sepsiszentgyörgyi állomásnál nagyszámú közönség várt az érkező vonatra, mely délbén 12 óra 10 perczkor rohogott be koszorukkal és virágfüzerekkel ékítve a zöld galyakkal szépen feldisített állomáshoz, hol nemzeti lobogókkal dekorált, cserlombokból készült diszkapu át jött be az első vonat. A megérkezést tarackklövések adták hírül s mikor a vonat a szünni nem akaró

— Hohó, Csallárdosi barátom, de már erre a szákmányra magán vadászok!

VIII.

A fenti eseményeket négy hónappal megelőzőleg az ősz Zárai, kiről már annak idejében megemlékeztünk, komoran ült a családi képtár termében. Egy megkezdett levél feküdt előtte, egy a dorgatorium hangján fogalmazott levél, melynek erős kifakadásokkal élő sorait a századok óta pihenő párduczos ösök olajképeinek szigorú vonásai mondatolták tollába. E sorok a tékozló, elsüllyedt finnak, Zárandi Györgynek szóltak Pozsonyba.

Egyszerre csak egy halk, alázatos kopogás hallatszott a képterem ajtaján, s ugyanazon perczen egy idegen arc jelent meg a küszöbön.

— Ah, notárius ur, — kiálta fájdalmas hangon az ősz térfi, midtán vendégét leültette — szívemből örülök, hogy a lehangoltság napjaiban a viaszgatalan jeleut elfeledhetem becses társaságában. Őszintén mondom. Mert... és itt megeregetek a tisztas agg könyei... mert úgy fáj idebenn valami!... úgy fáj!... és e kinokat a rossz fiu miatt szenvedem, a ki hivatta volt őseinek dicső multját a régi fényben tártni föl a haladó kor előtt. És ime, a vasbuzogányos elődök unokája ma eltorpult, nemesi vérét meggyalázta, mint egy tönkre ment spanyol hidalgó, ki vagyonát s becsületét elvesztvén, az abruzzsi hegyek fensikjain keresi meg azt a kenyeret, mely előbb-utóbb a vérpadra veteti őt.

(Folyt. köv.)

viharos éljenzések között megállott, a sepsi-szentgyörgyi zenekar rázendítette a Rákóczi-indulót.

A fogadtatásnál ott volt a városi tanács, a hivatalos személyzetek, az iparos testületek, a polgárság, férfiak, nők és gyermekek nagy száma. A városi tanács nevében ifj. Gódr Ferencz főjegyző üdvözölte az érkezőket, beszédét a hivatalos bizottság elnökéhez, Gyöngyössy János min. tanácsoshoz intézvén.

Dörgő éljenzés kísérte a beszédet, mely után Gyöngyössy János min. tanácsos válaszolt. Beszédében köszönetet mondott a lelkes fogadtatásért, melyben Sepsiszentgyörgy város részesítette a hivatalos küldötteket. Hivatkozott azon nagy közgazdasági előnyökre, melyek a most megnyitott vasutal a város és vidékének produktumai értékesítése által háramlanak a közönségre. S mert a példabeszédet, „segíts magadon, s az isten is megsegít“, Háromszék vármegye szó szerint teljesítette, a mennyiben áldozatkészségével lehetővé tette ennek a vasutnak létesítését, van reménye, hogy a verseny korszakában a székely közönség jóra való munkájától sem fog elmaradni az isteni gondviselés segítségével.

A közönség folytonos lelkes éljenzése közben rázendült ismét a zenekar indulója s az óriási tömeg számlálhatatlan kocsisokkal, élén a vármegye főispánjával és Gyöngyössy min. tanácsossal bevonult a városba, hol a városi tanácsnál, a bejáró bizottság jegyzőkönyvet vett fel.

A szép ünnepet bankett fejezte be a Jancsó Albert vendéglőjében.

Magyarországa konstantinápolyi piacon.

A Kereskedelmi Múzeum konstantinápolyi képviselőse f. évi márczius hóban kezdte meg a működését. Első feladata volt, tájékoztatni magát az iránt, hogy a magyar ipar és a magyar kereskedelem ez ideig mennyire foglaltak tért a konstantinápolyi piacon. A tett észleletekhez képest azt kellett továbbá tanulmányoznia, hogy milyen magyar cikkeket lehetne még a nevezett világ-piacon bevezetni.

Mindkét irányban tett tapasztalatairól beható jelentést küldött be, melyben ismertetett Törökországba irányuló kivitelünk helyzetét, a cikkeket, melyeknek kelendőse máris ki van próbálva és a feltételeket, melyek a kivitel lehetővé tették.

A jelentés második része szól azokról a cikkekről, amelyeknek bevezetése iránt a kereskedelmi képviselőse már megtette a szükséges előkészületeket, valamint azokról a cikkekről, amelyeknek bevezetése, a képviselőse nézete szerint, sikerrel kecsegtet.

A terjedelmes jelentést lapunk szűk keretében szószerint nem közölhetjük. A szószerinti közzététel különben sem volna célszerű, mert az egyes cikkekre vonatkozó megjegyzések csak a szakbeliek szűk körét érdeklik, azokkal a t. kiállítókkal pedig, kik az illető cikk jelzett konjunkturáját felhasználni óhajtják, a közzé nem tett részletek szívesen közölhetnek, ha ez iránt szóval vagy levél útján a Tudakozó Irodához fordulnak.

A kereskedelemügyi m. k. miniszter ur — a konstantinápolyi képviselőse szervezése, a közvetlen keleti díjszabások és egyéb szállítási könnyítések kieszközölése által — töle telhető módon igyekezett előmozdítani iparunk kiviteli törekvéseit.

Természetes, hogy az eredmények a lefolyt fél évben még csak szórványosan mutatkoznak. Fejlődésnek induló iparunk olyan piacon kezd versenyezni, melyen a nyugati országok hatalmas ipara eddig föltétlenül uralkodott, tömegesen árasztva el azt a tengeri uton ócsón odaszállított gyártmányokkal.

A képviselőse feladatát legjobban nehezítette az a körülmény, hogy iparosaink eddig nemcsak nem tudtak, de nem is akartak versenyre kelni; nem óhajtottak tájékozódni a török piacok iránt, a képviselőse szolgálatait csak szórványosan vették igénybe. Talán abból a telfogásból indultak ki, hogy a verseny lehetetlen és minden erőlködésük lehetetlen lesz.

Ehhez képest első sorban arra kívánjuk figyelmeztetni a kiállítókat, hogy a verseny lehetséges, hogy az eddigi fáradozások igen is vezettek eredményre és hogy egész sorozatát mutathatjuk fel a magyar czikkeknél, melyek Konstantinápolyban tért hódítottak és sikerrel vitték az uttőri szerepet.

Különfélék.

— **Alispánválasztás.** Háromszék megye alispáni székének betöltése folyó hó 13-án ment végbe Seps-Szentgyörgyön. A megyei bizottsági tagok érezvén, hogy minden valószínűség szerint ez lesz az utolsó installáció, oly nagy számmal jelentek meg, mint tán soha egy választáson sem. Három pályázó volt az alispáni székre, mindháman a közigazgatás terén régtől fogva szolgáló kitűnő hivatalnokok. Pályáztak: Tompa Miklós központi szolgabíró, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, Szentiványi Miklós megyei főjegyző, Gábor Péter kézdijárási főszolgabíró. Mindhárom jelölt tekintélyes párttal rendelkezett, azonban közvetlen a választás előtt Szentiványi Miklós és Gábor Péter jelöltek visszalépve, Tompa Miklós kiáltatott ki nagy lelkesültséggel alispánnak. Az új alispán egyike megyénk legkedveltebb s legnépszerűbb alakjainak. Nagy szorgalma s pártatlan becsületessége a hivatalban s nemes, tiszta jelleme a magánéletben sok tisztelőt és jó barátot szereztek neki. És a fényes érdemek elismerése megjött ma, midőn egyhangulag lett a megye első tisztviselőjévé választva.

— **Kinevezés.** Páll Venczel kézdívisárhelyi kir. törvényszéki joggyakornok a síkszentmártoni kir. járásbíróshoz joggyakornokká neveztetett ki. Gratulálunk a megérdemelt előléptetéshez!

— **A háromszéki vasut ünnepélyes megnyitása** szombaton folyt le megfelelő díszszel, a közönség lelkesedése mellett. A műtanrendőri bejáró bizottság útja Brassótól Seps-Szentgyörgyig valóságos diadal volt s az állomásokon egyik község a másikkal versenyzett a fogadás és ünneplés díszében és fényében. A bizottság elnöke Gyöngyössi János min. tanácsos volt; Háromszék megyéből a törvényhatósági bizottságok közül jelen volt Póta József főispán is a bejáráson. Különösen kitűnt a díszes fogadtatások alkalmával — írja a „Sz. N.” — Gyöngyössi János min. tanácsos, ki az üdvözlő beszédekre adott szívélyes és barátságos válaszaival a fogadó közönség rokonszenvét mindenütt megnyerte. A vasut a napokban át fog adni a forgalomnak. A megnyitási ünnepélyről lapunk más helyén részletes tudósítást közlünk.

— **Vasutunk mentén** a sinek és talpfák immár az egész vonalon le vannak rakva. Szerdán délből hallottuk Kézdí-Vásárhelyt a vonat első fűtőjét; ekkor robbant be az első vonat az itteni állomáshoz, mely ez idő szerint Magyarország vasuti hálózatának legkeletibb pontja. Az építkezéssel jól haladnak, s nincs messze a várva-várt idő, midőn mi is vasutal leszünk összekötve a nagy világgal.

— **Az első fillérestély.** A helybeli jótékony nőegyesület első fillérestélye folyó hó 17-én tartatik meg a következő műsorral: 1. Felolvas Kis Jenő ur. 2. Szaval Szabó József ur. A műsort táncz követi. Belépti díj: személyenként 30 kr. Jelszó: Egyszerűség. A tiszta jövedelem a bereczki tűzkárosultak javára fog fordíttatni.

— **Halálozások.** Keresztes Antal helybeli kereskedő folyó hó 11-én rövid betegség után meghalt. Temetése 13-án ment végbe a rokonság és számos ismerőse részvételével. — Továbbá részvétellel értesülünk a Jakab-család gyászáról, melynek egy szép fiatal tagját, a 18 éves Jakab Katinkát, ragadta el a halál e hó 12-én este 10 órakor. Temetése szerdán délután volt általános mély részvétellel. Béke poraikra!

— **Elhalasztott közgyűlés.** A kézdívisárhelyi jótékony nőegyesület folyó hó 18-ára jelzett közgyűlése — az elnök akadályoztatása miatt — későbbi időre halasztatott.

— **Nagy szerencsétlenség történt** — mint levelezőnk értesít — e hó 10-én este felé a Kovászna

határán levő gyulafalvi síklón. Egy deszkaszalitmány ereszkedett be a lejtőn, s midőn a váltón alól járt már, a mint beszéltek, elszakadt a sodronykötél és a fékevesztett teherkocsi szédületes gyorsasággal kezdett alárohanni a meredek oldalon. Az elszabadult kocsiról erre rémülten ugráltak le a befelé utazó napszámások, kik kisebb-nagyobb sérüléssel bár, de mégis megmenekültek a biztos haláltól. Csak két ember, a fékező és egy napszám, maradt a vesztébe robogó kocsin. A következő pillanatban egy siketítő csattanással vágódott a masszív korláthoz a vagon, s abban a perczen süvöltve repült szét róla a földhalmozott deszka. A sinek meggörbültek, a slippelők az ütközés helyén forgácscsá törtek, míg 10—15 méternyire (eléfelé) deszkák és forgácsok borították el a hidat és környékét. A kocsi szétzúzódott. A fékező, különös véletlen folytán, életben maradt, csak a feje tört be, míg a vele volt napszám összeszorított tagokkal, holtan bukott a földre. Ezalatt a meglazult kötéll villámként befelé vágódva, egy gondatlanul gyalogoló embert, ki a Kommandóról igyekezett haza, úgy megütött, hogy nemsokára az is meghalt. Azt mondják, hogy az alároháló kocsi a surlódás következtében füstölve és szikrázva robogott a pusztulás színhelyére. A hivatalos vizsgálat fogja kideríteni, hogy a szerencsétlenségért terhel-e valakit mulasztás vádja. A szerencsétlen véget ért két ember kovásznai volt. A kár nagy.

— **Hírek Kézdí-Polyánból.** A kézdípolyáni róm. kath. iskolaszék e hó 7-én fontos tárgyat felett határozott. Miután a beállott tanévben a két iskolaterem szűknek bizonyult, egy harmadikról kellett gondoskodni. E célra meg is nyerte az iskolaszék a szükséges helyiséget a község háza északi részében. Harmadik tanítónak az iskolaszék — igen helyesen — Szabó Márton derék segédlelkész kérte fel, ki 100 főt tiszteletdíjért el is vállalta a legterheesebb osztály tanítását, mi által nagy szolgálatot tesz a község iskolaügyének. — **Öngyilkosság.** Kézdípolyáni Opra Lajos, ki utóbbi időben Romániában tartózkodott, az Esztelnek patak mellett, az ugynevezett Nagy-hídon felül egy fűzfára felakasztotta magát. Az öngyilkos, miután felesége pár órával ezelőtt Romániában elhalt, hazajött Polyánba, hol elkorhelyedvén, a mi kevés ingó és ingatlan vagyona volt, elverte.

— **Helyreigazítás.** Irtuk volt, hogy kiket tüntettek ki iparosaink közül a temesvári kiállításra. Minthogy sokan tévedésben vannak a névsorban előforduló Nagy Lázár személye iránt, felkérés folytán ezennel kijelentjük, hogy Nagy Lázár, ki szíjgyártó-munkáért bronz-érmet nyert, Nagy Gyula helybeli szíjgyártó tanulója, s az egyedüli a tanulók közt, ki a temesvári kiállításra ily kiállításban részesült.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kézdívisárhelyi takarékpénztár igazgatósága a bereczki tűzkárosultak javára 40 frtot adományozott, mely összeg átvételre a tűzkárosultak nevében köszönettel nyugtáztatik. Megjegyeztük, mikép irt intézet Bartók Károly polgármester ur gyűjtő-ívén 10 frtot irt alá, mely összeg nyugtázása más alkalommal eszközöltetik. Kézdí-Vásárhelyt, 1891. évi okt. 12-én. Gábor Péter, főszolgabíró.

— **A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara** felhívja az érdekeltek figyelmét a m. kir. államvasutak gépgyárának igazgatósága által kibocsátott bükkfászen szállítására vonatkozó pályázati hirdetményre, melynél fogva a diósgyőri m. kir. vas és acélgépgyár 1892. évi mint 10.000 mtr. maza bükkfászen szükséglete lesz pályázat útján biztosítandó. A pályázatok f. évi november hó 15-ig a m. kir. államvasutak igazgatóságához nyújtandók be. Bánat-pénz gyanánt az ajánlott mennyiség értékének 5%-a teendő le. A szállítási feltételek a kamaránál betekinthetők.

— **A szerelmes pópa.** Temesvárról írják: Saját-ságos botrány foglalkoztatja jelenleg az itteni szerb konzisztóriumot. Egy Temesvár környékéről való fiatal lelkész vortak felelősségre, a ki ellen a papi méltóság megsértése miatt emeltek panaszt. Egy budapesti német lapban ugyanis nemrég a következő apró hirdetés volt olvasható: „Házassági ajánlat. Egy gör. kel. szerb csinos lelkész, egyedül álló, gyermektelen, 28 éves, 2000 frt évi jövedelemmel, ki Temesvár mellett, regényes vidéken, két nagy uradalom szomszédságában lakik, egy 30 éven aluli csinos, fiatal kisasszonynyal vagy egyedül álló özvegygyel, ki gyermektelen, némi vagyonnal bir, polgári házasságra óhajt lépni. Szíves ajánlatokat arcképpel A. M. jegy alatt e lap kiadóhivatalához kér.” A szerb széknek valaki előterjesztette ezt a pikáns kihirdetést és csakhamar megállapították, hogy ki az a regényes vidéken lakó, egyedül álló és gyermektelen csinos pap, a ki ez immár nem szokat-

lan uton akar „czivil” feleségre szert tenni. A szerelmes pópa aligha fog most nyugodtan választhatni a beérkező arcképek közt.

— **Borbély jogvédő.** A Frankf. Ztg.-ban olvassuk: „Egy lipcei kereskedő azzal a kérelemmel fordult az oberwiesenthal törvényszékhez, hogy jelöljön ki egy ügyvédet, a ki a pórében képviseli. Erre a megkérésre az oberwiesenthal törvényszéki elnök a következő tartalmu levéllel válaszolt: »Szeptember 22-én kelt kérvényére válaszolva, tudatom, hogy e törvényszéknek a területén nincsen ügyvéd, azonban Beil Ferencz helybeli borbély elvállalja a végtárgyalásokon a feleknek a képviselőletét.« A »Muster-Rechtsstaatban« uralkodó viszonyok nem szorulnak bővebb kommentárra.»

— **Melyik lapra fizessünk elő?** Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az »Egyetértés«, mely a múlt január hó 1-én lépett fennállásának 25-ik évébe. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásoktól származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az Egyetértést népszerűvé. Szerkesztve úgy van ez az óriási terjedelmű lap, hogy egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgáljon. Mert az Egyetértésben naponként megtaláljuk a család, a hölgyvilág a maga szépirodalmi olvasmányait a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcázásokat a legjobb íróinktól, divatútdóitást Párisból stb. stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az Egyetértésnek e rovatával a versenyt kiállíthatná. Ezzel szemben ott van az Egyetértésnek oldalokra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétszerűség tekintetében utólrérthetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Különösen kiemelendők tartjuk itt mint egyik legfőbb érdemét az Egyetértésnek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetek által sem hagyta magát befolyásoltatni, hanem mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek, s csak az igazságot szolgálja. Az országgyűlési tárgyalásokról hozott s az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű tudósításának is mindenkor a párttekineteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte olvasói között minden pártból talánunk híveket. Az Egyetértés gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az Egyetértés kereskedelmi s társad. tudósításainak bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az Egyetértésben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az Egyetértés a társadalom eme legnépesebb rétegeiben ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az Egyetértés a legjobban informált lap Magyarországon. A rendes rovatokon s a fölme eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt tudósításokon kívül végre csak az Egyetértés 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos hírré tettek. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. Szóval, a ki olvasni szeret, és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az Egyetértésre. E fölzetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt, egész évre 20 frt.

283-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevű intézet javára Béla falván tett szíves adakozásokról.

Jakab Lajos, Nagy Jánosné, Biró Sándor, Biró Ádámné, Fekete Lajos, Csicsó Mihály, Balázs Mihály 2—2 kr. Jakab Mihály 4 kr. Gyöngy Ferencz 5 kr. Kis Mihály, Kádár András, Kis Pálné, Nagy Imre, Veres János 10—10 kr. Albert Antal 15 kr. Kozma Ferencz, Jakab András, Biró Gergely, Nagy Péter, Gál Lajos, Biró Ábel, Fekete Ádám fél kupa, Pál Ignác, Banicz Imre, Bidiga József, Kis Pálné, Kovács István, Boldizsár Sándorné, Pál Lajos 1—1 kupa rozsa, Tuzson Lajos, Fekete András, Földi János, Orbán György, Kovács György, Jakab József, Hajda Antal fél fél, Biró Gáspár, Tuzson György, Biró János, Kis András 1—1 kupa, Kádár Antal 2 lit. árpa. Pál Ferencz 1 kupa buza.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdí-Vásárhelyt, 1891. jan. 10.

Br. Szentkeresztly Stephanie, elnök.

Székely Málvin, jegyző.

Piaci árak.

Kézdi-Vásárhelyt, 1891. október 8-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenként	7 frt 50 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Rózsa (tisztá)	"	5 frt 50 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Arpa (tisztá)	"	4 frt 20 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Zab	"	2 frt 60 kr.
Törökbuza	"	4 frt 40 kr.
Kása (köles)	"	12 frt — kr.
" (árpa)	"	12 frt — kr.
Borsó	"	20 frt — kr.
Lencse	"	16 frt — kr.
Fuszulyka	"	6 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	"	1 frt 20 kr.
Marhahús	kilógrammonként	— frt 40 kr.
Disznóhús	"	— frt 48 kr.
Juh-hús	"	— frt 28 kr.
Szalonna	"	— frt 64 kr.
Faggyu (nyers)	"	— frt 20 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Fekete, fehér és színes selyem damasztok

1 forint 40 krtól 7 forint 75 krig. (18 féleminőségben is) küld, portó- és vámmentesen

G. Henneberg gyári raktára Zürich-ben. Levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelent közleményekért felelősség nem vállal a szerk.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

Állomások	Vegyes vonat	Személyvonat	Gyorsvonat	Állomások	Vegyes vonat	Személyvonat	Gyorsvonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23		10.31	1.18	
Botfalva		4.48	7.47		10.47	2.49	
Földvár		5.07	8.03	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.08	8.07
Mogyorós		5.26	8.23	Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.35	4.07
Ápáca		5.42	8.37	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.21	4.40
Köpecz		6.02	8.57		2.31	4.52	
Ágostonfalva		6.09	9.04	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.08	5.20
Alsó-Rákos		6.26	9.20		(érk. ind.)	3.18	5.26
Homoród		6.55	9.46	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.14	6.52
Kacza		7.12	9.59		(érk. ind.)	6.08	7.40
Bene		7.32	10.20	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.44	11.51
Erked		7.52	10.36		(érk. ind.)	11.04	2.18
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)		8.23	11.03	Budapest	(érk. ind.)	6.35	8.40
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46	11.19				7.30
Medgyes	(érk. ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d u 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel 4.00 d. u. 2.45	Brassó	indul reggel 8.30 d. u. 3.10
Imecsfalva	" " 4.17 " 3.02	Szász-Hermány	" " 8.49 " 3.29
Páva-Zabola	" " 4.34 " 3.19	Prázmár	" " 9.13 " 3.53
Kovászna	" " 4.47 " 3.32	Kökös	" " 9.26 " 4.06
Barátos	" " 5.17 " 4.02	Uzon	" " 9.43 " 4.23
Nagy-Borosnyó	" " 5.33 " 4.18	Kilyén	" " 9.58 " 4.38
Eresztvény	" " 5.52 " 4.37	Sepsi-Szentgyörgy	" " 10.23 " 5.03
Sepsi-Szentgyörgy	" " 6.32 " 5.17	Eresztvény	" " 10.51 " 5.31
Kilyén	" " 6.42 " 5.27	Nagy-Borosnyó	" " 11.13 " 5.53
Uzon	" " 7.00 " 5.45	Barátos	" " 11.42 " 6.22
Kökös	" " 7.13 " 5.58	Kovászna	" " 12.00 " 6.41
Prázmár	" " 7.30 " 6.15	Páva-Zabola	" " 12.13 " 6.53
Szász-Hermány	" " 7.50 " 6.35	Imecsfalva	" " 12.28 " 7.08
Brassó	érk. reggel 8.08 este 6.53	Kézdi-Vásárhely	érk. délután 12.46 este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.